ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1902

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 xαὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 2-98. Ἐν Ρ(ε)νίχη: δδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐ-ρατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 2-98. Τυπογραφεῖα: Στοᾶ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ.,

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
8
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 6.2'. Δύσις ἡλ. 6.51'.
Μ. ΤΕΤΑΡΤΗ. ΙΗΡΩΔΙΩΝΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 17.5, ἐλαχ. 9.2. Ὑγρ. μετρία. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 760.6

ΣΟΒΙΕΤ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΝΑΡΙΟΝ

ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΠΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΑΤ' ΑΥΤΟΥ ΕΠΙΘΕΣΕΙΣ

Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ ΕΠΑΝΑΔΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΡΩΣΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, Ἀ- (Διὰ τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Ἀπὸ καιρὸν πρὸς καιρὸν ὁ θε- τοῦ Τσυρικιοῦ Τύπου καὶ ἀλλων ἐνδιαφερομένων ἐ- τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατρι- καὶ ἡ ἀτμοσφαῖρα περὶ ἀνέκτησε τὴν προ- μέρας, μοὶ ἔδοθη ἡ εὐ- μακρᾶς συνομιλίας μὲ πατριαρχικοὺς διὰ τὸ γνωστὸν ζήτημα τοῦ Ρώσσου Μητρο- Ἐλυσίου ὡς πνευματι- ἀγῶνος τῶν Ρώσσων τῆς Δυ- Εὐρώπης.

— Σᾶς εὐχαριστοῦμεν — μοὶ διενεθήμεν — διὰ τὴν φιλοφρόνησίν σας — νὰ ἀσκήσω- τὴν ἰδιότητα αὐτὴ τοῦ Μη- τοῦ Εὐλογίου ἀντισοβιετι- ἀπολιτικὴν καὶ πρὸ πάντων ἀπολιτικὴν. Ἐφιστῶμεν ἐν τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Μητροπολί- Εὐλογίως ἦλθεν ἐνταῦθα ὡς Ρώσσος», μὲ τὸ διαβατή- τοῦ κανονικῶς θεωρημένον τοῦ Τσυρικιοῦ. Προξενείου ἐν τοῦ Βασκελόν εἰς Λευκοὺς Ρώσ- ἐν ἔθεον εἰς τὴν Τουρ- ὅπερ συνεπείᾳ τῆς ἀν- τῶν Σοβιὲτ παρὰ ταῖς ἀρχαῖς. Ἡ Σοβιετικὴ μάλιστα ἐζήτησεν, ὡς ἐπανειλημμένως τὴν ἀπὸ τῆς Κωνσταντι- καὶ τοῦ λοιποῦ τουρ- τῶν εὑρισκομένων ἐν ταὐτῷ Ρώσσων μὴ Μπολ- Πῶς, ἐν τοιαύτῃ περι- ὁ Μητροπολίτης Εὐλόγιος νὰ ἔλθῃ ἐδῶ ἐν ἀ- τὸν Σοβιέτ; Καὶ, ἰδίως, τοῦ Τσυρικιὸν Προξενεῖον ἐν τὴν ἄδειαν νὰ θεωρήσῃ τὸ διαβατήριόν του; Ἦτο γνωστὸν ὅτι Ρῶσσες ἱεράρχης ἦρχετο ἐν- ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν καὶ ὑποβάλλη ὑπὸ τὴν τοῦ Πατριαρχείου τὸ ζήτη- τοῦτο, δηλαδὴ τὴν καθαίρεσιν τοῦ Μητροπολίτου Σεργί- τοποτηρητοῦ τοῦ Πατριαρ- τῆς Μόσχας. Τὸ Προξενεῖον τῆς ἐπρεπε νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν τὴν ἔρευναν τῶν λόγων τοῦ ἀναφορὰν του εἰς Κωνσταντινού- τοὺς ὁποίους ὁ κ. δὲν ἀπεκρύπτετο. Ἐὰν ἡ κυβέρνησις δὲν ἤθελε μὲ αὐτὴν τὴν ὑ- δὲν εἶχε παρὰ νὰ μὴ ἐ- τὴν ἐνταῦθα ἔλευσίν

Ἐν ἀφορᾷ, εἰδικώτερον, τὴν ἐπιφυλάσσεται ἐναντίον τοῦ Πα- κατηγορίαν ὅτι ἀναμι- εἰς ὑποθέσεις πολιτικὰς, τῶν ἀρμοδίων κύ- τοῦ Πατριαρχείου καὶ διαφωτιστικά:

— Δὲν ἀσχολούμεθα εἰμὴ μὲ ζη- καθαρῶς θρησκευτικά. Δὲν ἔχομεν διόλου τὸ δικαίωμα νὰ ἀ- ἐνεργήσωμεν καλὰ καὶ διὰ τοῦτο πιστεύομεν ὅτι, ἀντιθέ- πρὸς ὅσα ἐγράφησαν, ἐξυπη- ἐπέτρεψαν τὴν σοβιετικὴν πολι- καὶ τοιουτοτρόπως παρέ- ἔμμεσον ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Τουρκίαν, φίλην καὶ σύμμα- τῆς Σοβιετικῆς Ρωσσίας. Διό- ἀναδιορίσαντες εἰς τὸ ἀξίω- τὸν τὸν Μητροπολίτην Εὐλό- ἐπρεπε, παρὰ τὴν αὐθαίρετον ἀπό- τοῦ Μητροπολίτου Σεργίου τῆς Μόσχας, παρετηρήσαμεν εἰς συγχρόνως ὅτι ἡ Ἐκκλησία ὀφείλει νὰ ἀποτελῇ τόπον εὐ τοῦ ὁποίου ἡ πολιτικὴ ἀ- ἀκολουθεῖται. Εἶνε ἀποκλειστικῶς

Οἴκος τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ πᾶσα πολιτικὴ ἀποκλείεται ἐξ ὅλων τῶν Ρωσσικῶν Ἐκκλησιῶν, αἵτινες ὑπάγονται ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν του εἰς ὅλην τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην. Ἡ ὑφ' ἡμῶν ἀναγνώρισις τῆς θέσεώς του ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ ὅρου τούτου. Ἐὰν πληροφορηθῶμεν ὁτιδήποτε ἀντίθετον πρὸς αὐτόν, ἡ ἀναγνώρισίς του ἀμέσως ἀκυροῦται, αὐτὸς δὲ ὀφείλει τοῦ λοιποῦ νὰ λογοδοτῇ ἀπ' εὐθείας εἰς ἡμᾶς. Θὰ τὸν πιέσωμεν ἀμέσως. Ἀντεταχθημεν πάντοτε εἰς τὴν μετατροπὴν τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς πολιτικὰ σωματεῖα. Διὰ τοῦτο διεμαρτυρήθημεν πάντοτε κατὰ τῶν συμβαινόντων μεταξὺ τῶν Λευκῶν Ρώσσων τῆς Νεοϊσλανδίας καὶ τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἐκεῖ Ρώσσου Μητροπολίτου. Ἀλλὰ ἐκεῖ εὑρισκόμεθα ἐνώπιον μιᾶς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας, τῆς ὁποίας ὁ Πατριάρχης εὑρίσκεται ἐν Βελιγραδίῳ, οἱ δὲ Ἱεροὶ Κανόνες μᾶς ἀπαγορεύουν νὰ ἐπεμβωμεν ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις της.

»Ἀντιθέτως, εἰς τὸ ζήτημα τοῦ Μητροπολίτου Εὐλογίου ἡ στάσις μας εἶνε σύμφωνος πρὸς τοὺς Κανόνας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐν πρώτοις, ὁ Μητροπολίτης Μόσχας, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε Πατριάρχης Μόσχας, ὀνομαζόμενος ἀκριβῶς οὕτω, ὅτι ὁ λαὸς δὲν ἀρκεῖται πλέον εἰς ὡραῖα καὶ ἐνθουσιώδη λόγια. Θέλει καὶ ἔργα. Ἀπαιτεῖ δὲ κυρίως καὶ ἰδίως, ἵνα οἱ ἐπίσημοι αὐτοῦ ἀντιπρόσωποι σοβαρῶς πλέον καὶ μετὰ μείζονος καὶ ἀληθοῦς ψυχικοῦ σθένους ἀναλάβωσι τὸν ἀπελευθερωτικόν του ἀγῶνα καὶ ἀξιοῖ παρ' αὐτῶν, ἵνα, ὡς ἐκείνος εἶνε ἕτοιμος εἰς πᾶσαν θυσίαν ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς του ἀποκαταστάσεως, τοιουτοτρόπως καὶ οὗτοι ἀποφασίσωσι καὶ ἐπιδείξωσιν ὅλον τὸ σθένος τῆς ψυχῆς των καὶ ὅλην τὴν ἀναγκαίαν αὐταπάρνησιν ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν ὑψηλῶν των καθηκόντων.

Ι. Μ. ΜΥΡΙΑΝΘΗΣ

ΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Ο κ. ΛΙΑΠΤΣΕΦ ΘΑ ΠΑΡΑΙΤΗΘΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΟΡΙΣ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΕΙΣ ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΕΥΡΕΟΣ ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ ΔΙ' ΕΚΛΟΓΑΣ

ΣΟΦΙΑ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Διὰ βασιλικοῦ διατάγματος ἡ τρέχουσα σύνοδος τῆς Βουλῆς, ἡ ὁποία ἔληγεν αὔριον (σήμερον), παρετάθη μέχρι τῆς 18 Ἀπριλίου, ὁπότε καὶ θὰ τερματισθῇ ἡ βουλευτικὴ περίοδος, ἀρχομένης τῆς προεκλογικῆς.

Κατὰ τὰς ἐφημερίδας, ἡ παροῦσα Κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ τὴν παραίτησίν της ἀμέσως μετὰ τὸ ὀρθόδοξον Πάσχα. Μεθ' ὃ ὁ Βασιλεὺς Βόρις θ' ἀναλάβῃ τὰς πολιτικὰς συνεννοήσεις, ἀποβλέπων ὡς λέγεται ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως εὐρέος συνασπισμοῦ. Ὁ Βασιλεὺς ἔσχεν ἤδη ἐνδιαφερούσας συνομιλίας, κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας, μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Λιάπτσεφ καὶ ἄλλων παραγόντων τοῦ κυβερνητικοῦ κόμματος, ὡς πρὸς τὴν ἐξέλιξιν τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἀποτέλεσμα δὲ τῶν συνομιλιῶν τούτων ἐμφανίζεται ἡ ἀπόφασις περὶ παραιτήσεως τοῦ Ὑπουργείου Λιάπτσεφ ἀμέσως μετὰ τὸ Πάσχα.

Προστίθεται ὅτι, εὐδοκιμούντων τῶν συνεννοήσεων τοῦ Βασιλέως, μετὰ τὴν παραίτησιν τῆς παρούσης Κυβερνήσεως, ἡ ἐντολὴ πρὸς ἐνεργειαν τῶν ἐκλογῶν θὰ δοθῇ εἰς τὴν νέαν Κυβέρνησιν τοῦ εὐρέος συνασπισμοῦ. Ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῶν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην βασιλικῶν προσπαθειῶν, τὰς ἐκλογὰς θὰ ἐνεργήσῃ τὸ σήμερον ἐν τῇ Κυβερνήσει συγκρότημα τῆς «δημοκρατικῆς συνεννοήσεως», τὸ ὁποῖον ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν πρόκειται ν' ἀποκλεισθῇ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὴν μέλλουσαν Κυβέρνησιν.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

ΑΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΦΑΣΙΣΤΩΝ

Η ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΕΙΟΣ ΓΕΝΕΑ, ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ!

ΠΩΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΝΤΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΡΩΜΗ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία). — Οὐδέποτε ἡ ἐπέτειος τῆς ἱδρύσεως τῶν φασιστικῶν ὀργανώσεων ἐν Μιλάνῳ, ἑλαβε τοιοῦτον ἑορταστικὸν χαρακτῆρα, ὅπως ἐφέτος. Εἰς ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰς πολίχνας τῆς Ἰταλίας, οἱ μελανοχίτωνες συνεκεντρώθησαν ὅπως ἀκούσουν τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἀπὸ στόματος τοῦ γραμματέως τῆς τοπικῆς φασιστικῆς ὀργανώσεως. Οἱ ρήτορες ἀνέφερον τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα προεκάλεσαν τὴν ἵδρυσιν τοῦ πρώτου ἐκείνου «φάσιο», τοῦ ἀρχικοῦ κυττάρου τῆς Ἐπαναστάσεως. Ἐξέθεσαν τὴν μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσαν ἐργασίαν καὶ καθώρισαν τὰς κατευθύνσεις καὶ τὸ σύνθημα τῶν μελλοντικῶν προσπαθειῶν. Ἐκτὸς ὅμως τῶν περιωρισμένων αὐτῶν συγκεντρώσεων τῶν μαχητῶν, ἐγένοντο ἐπίσης καὶ δημόσιαι τελεταί, διαδηλώσεις καὶ παρελάσεις. Οἱ μελανοχίτωνες τοῦ 1919, οἱ «ντιτσιανοβίστι», ἐτέθησαν εἰς τιμητικὰς θέσεις, μαζὶ μὲ τὰς ἀρχάς. Εἰς τὰς ἕξ τὸ βράδυ, ὅλες οἱ καμπάνες τῆς χερσονήσου ἐκτύπησαν πρὸς τιμὴν τῆς Ἐπαναστάσεως.

Ἀλλ' ἀνεξαρτήτως πάσης ἐξωτερικῆς διαδηλώσεως, φαίνεται ὅτι ὁ νέος γραμματεὺς τοῦ κόμματος, ὁ κ. Γκιριάτι, ἠθέλησε νὰ ὑπομνήσῃ τὴν ἀρχικὴν ἰδέαν τῶν πρώτων φασιστικῶν ὀργανώσεων: ὅτι δηλαδὴ «ὁ φασισμὸς εἶνε Ἐπανάστασις προβαίνουσα συνεχῶς, ἡ ὁποία καθημερινῶς ἀναδημιουργεῖ καὶ ἀναπλάσσει τὴν Ἰταλίαν συμφώνως πρὸς τὴν σκέψιν τοῦ ἀρχηγοῦ». Ὁ φασισμὸς εἶνε δηλαδὴ συνεχὴς δημιουργία, δὲν πρέπει δὲ νὰ πιστευθῇ τυχὸν, ὅτι ἐπειδὴ οἱ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ὀργανώσεων κατέλαβον τὴν ἀρχὴν καὶ ἀσκοῦν ἀπεριόριστον ἐξουσίαν, ὁ προορισμὸς τῶν ἁπλῶν μαχητῶν ἐληξε. Πρέπει νὰ γίνουν ἀκόμη πολλά, ὄχι μόνον ἵνα καταπολεμηθῇ ὁριστικῶς τὸ παλαιὸν ἐλευθέριον πνεῦμα, τὸ πνεῦμα τῆς ἀδιαφορίας, τῶν ἀντιζηλιῶν καὶ τῶν κλικῶν, ἀλλὰ κυρίως ἵνα δοθῇ διαυγὴς καὶ ἀκριβὴς ἔκφρασις εἰς τὸν ἰταλικὸν ἐθνισμόν. Ὑπολείπεται μεγάλη ἀκόμη ἐργασία ὅπως δημιουργηθῇ ἡ νέα Ἰταλία πνευματικῶς, ἠθικῶς, κοινωνικῶς, καλλιτεχνικῶς, πολιτικῶς καὶ οἰκονομικῶς. Ἀνάγκη νὰ εἰσαχθῇ πανταχοῦ τὸ «φασιστικὸν πνεῦμα». Αἱ τελεταὶ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, δὲν ἦσαν πανηγυρισμὸς, ἀλλὰ ἔγειναν κυρίως ὅπως ὑπενθυμίζουν εἰς τοὺς μελανοχίτωνας τοῦ 1931, ὅτι καὶ σήμερον, ὅπως κατὰ τὴν 23 Μαρτίου 1919, ἡ πάλη καὶ ὁ ἀγὼν εἶνε αὐτὴ ἡ οὐσία τοῦ φασισμοῦ.

Ἡ τελετὴ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς προσελάμβανε, πρὸς τούτοις, καὶ ἰδιαίτερον χαρακτῆρα ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ γραμματεὺς τοῦ κόμματος εὐρήκεν ἀφορμὴν νὰ παρουσιάσῃ ἐπισήμως εἰς τὸ ἰταλικὸν ἔθνος τὰς φασιστικὰς «ὀργανώσεις τῶν νέων», τὰς ὁποίας αὐτὸς ἐσκέφθη νὰ ἱδρύσῃ, ἐπιτυχὼν πρὸ τριῶν ἑβδομάδων τὴν ἐπικύρωσιν τῆς ἱδρύσεώς των ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου. Αἱ ὀργανώσεις αὐταί, αἱ ὁποῖαι τίθενται μεταξὺ τῶν προσκόπων — «ἀβαγκουαρντέστι» — καὶ τοῦ κόμματος, ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ δώσουν εἰς τοὺς νέους τὴν πολιτικὴν καὶ κοινωνικὴν ἐκείνην ἔκφρασιν, ποὺ εἶνε δύσκολον νὰ προσλάβουν οἱ «πρόσκοποι», οἵτινες εἶνε κυρίως μαθηταὶ ἢ μαθητευόμενοι τεχνῖται. Εἰς τὰς «ὀργανώσεις τῶν νέων» τὰ παιδιὰ αὐτὰ θὰ διδαχθοῦν τὰς ἀρχὰς τοῦ φασισμοῦ, τὴν ἔννοιαν τῆς πειθαρχίας, τὴν φασιστικὴν ἠθικήν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξελιχθοῦν εἰς ἀληθεῖς στρατιώτας τῆς Ἐπαναστάσεως, μὲ ὁμογένειαν, μὲ ἑνότητα καὶ μὲ δύναμιν. Οἱ μαχηταὶ τοῦ 1919, παραδίδοντες εἰς τοὺς νέους τὰς σημαίας των, εἶνε βεβαίως ὡς νὰ θέτουν ἑαυτοὺς κατὰ μέρος. Ἐν τούτοις δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὅτι παραιτοῦνται διὰ τοῦτο τῆς διευθύνσεως τοῦ φασισμοῦ. Αἰσθάνονται ἁπλῶς τὴν ἀνάγκην νὰ ἔχουν ὑποστήριγμα εἰς μίαν νέαν γενεὰν ἀκραιφνῶς φασιστικήν.

Ἄλλως τε, δὲν ἠκούσθη σήμερον διὰ πρώτην φορὰν ἡ γνωστὴ ῥῆσις: «Τόπον εἰς τοὺς νέους!» Ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι τὰ ποιὰ, τὰ ὁποῖα εἶνε σήμερον 16, 18 καὶ 20 ἐτῶν, ἔλαβον καθαρῶς φασιστικὴν ἐκπαίδευσιν ἀπὸ ἡλικίας 10 ἐτῶν, δύναται νὰ ἐκτιμηθῇ ἀμέσως ἡ σημασία τῆς εἰσόδου των εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν. Οἱ ἀρχηγοὶ τῆς ἐπαναστάσεως, οἵτινες ἠναγκάσθησαν νὰ στηριχθοῦν ἐπὶ πολιτικῶν δυνάμεων αἵτινες ὑφίσταντο ἤδη εἰς τὴν χώραν, καὶ οἵτινες ἐκυβέρνησαν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μὲ ἀνθρώπους συμμαχήσαντας ἁπλῶς μαζί των, εὑρέθησαν ἀδιακόπως εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ μάχωνται ἐναντίον παρεκκλίσεων ἀπὸ τῶν δογμάτων καὶ τῆς τακτικῆς τοῦ φασισμοῦ. Ὡς ἐκ τούτου στρέφονται σήμερον μετ' ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως πρὸς τοὺς λεγεῶνας αὐτοὺς τῶν νέων, τοὺς ὁποίους διεμόρφωσαν μὲ καθαρῶς φασιστικὸν πνεῦμα. Βλέπουν εἰς αὐτοὺς τὸ μέλλον τῆς Ἰταλίας.

Διὰ τοὺς νέους λοιπὸν κυρίως ἔγινεν ὁ πανηγυρισμὸς αὐτὸς τῆς ἱδρύσεως τῆς πρώτης φασιστικῆς ὀργανώσεως. Εἰς τὸ πρῶτον φύλλον τοῦ νέου ὀργάνου τῆς φασιστικῆς νεολαίας «Τζιουβεντὸν Φασίστα», ὁ κ. Μουσσολίνι ἀπευθύνεται ὡς ἑξῆς πρὸς τὴν νέαν γενεάν: «Οἱ φασισταὶ, οἱ ὁποῖοι ἐγνώρισαν τοὺς σκληροὺς καὶ μεγάλους κόπους τοῦ διπλοῦ πολέμου, δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀφιπεύσουν πρώρας. Βλέπουν προσεκτικά, ἀλλὰ μετὰ συμπαθείας, τὴν φασιστικὴν νεολαίαν, ἡ ὁποία ἀνυφοῦται καὶ ἐλευθερώνεται ἀπὸ τὰς ἰδεολογικὰς καὶ αἰσθηματολογικὰς φλυαρίας τοῦ παρελθόντος, τὴν νεολαίαν, ἡ ὁποία δύναται πράγματι νὰ διαμορφώσῃ τὸν νέον τύπον τοῦ Ἰταλοῦ, τοῦ φασιστοῦ Ἰταλοῦ, τοῦ «ἐναρέτου» Ἰταλοῦ, ἐν τῇ ἀνδρικῇ καὶ φασιστικῇ ἐννοίᾳ τοῦ ρωμαϊκοῦ αὐτοῦ ὅρου. Φασιστικὴ ἀρετὴ εἶναι ἡ ἐπιμονὴ εἰς τὴν ἐργασίαν, ἡ ἔκτακτος λιτότης τῆς χειρονομίας καὶ τοῦ λόγου, τὸ φυσικὸν καὶ τὸ ἠθικὸν θάρρος, ἡ ἀπόλυτος νομιμοφροσύνη εἰς ὅλας τὰς σχέσεις τῆς ζωῆς, ἡ στερρότης τῶν ἀποφάσεων, ἡ φιλία πρὸς τοὺς συντρόφους, τὸ μῖσος πρὸς τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἐπαναστάσεως καὶ τῆς πατρίδος, ἡ ἀπεριόριστος πίστις εἰς τὸν ὅρκον, τὸ σέβας πρὸς τὴν παράδοσιν, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως ἡ ἀγωνιώδης ἐλπὶς ἐπὶ τὴν αὔριον».

Διὰ νὰ λάβῃ ὁ ἀναγνώστης ἰδέαν περὶ τοῦ πνεύματος, μὲ τὸ ὁποῖον εἰσέρχονται εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τὰ νέα αὐτὰ παιδιά, ἀρκεῖ νὰ διαβάσῃ μερικὰς ἀπὸ τὰς προκηρύξεις, τὰς ὁποίας ἐτοιχοκόλλησεν ὁ γραμματεὺς τῆς φασιστικῆς Ὁμοσπονδίας τῆς Ρώμης, νέος 30 ἐτῶν, εἰς ὅλην τὴν ἰταλικὴν πρωτεύουσαν: «Σήμερον, ἡ φασιστικὴ νεολαία τῆς Ρώμης ἔχει μέσα εἰς τὴν φρέσκην καὶ ὁρμητικὴν ψυχήν της ὅλα τὰ τραγούδια τῆς ὑπερηφάνου ἐλπίδος της. Ζήτω ὁ Μουσσολίνι, ὁ κύριος τῆς ζωῆς!» Ἰδοὺ καὶ ἄλλη προκήρυξις: «Ἡ Μουσσολίνειος γενεὰ ἐπρόσαλε τέλος μὲ τὰς ὡραιοτέρας τῶν ὑποσχέσεων. Ἂς τὴν χαιρετίσωμεν μετ' ἐνθουσιασμοῦ σήμερον, ποὺ φέρει τὸν μέλανα χιτῶνα μὲ ὅλα τὰ χρώματα τῆς αἰωνίας Ρώμης». Φιλολογία ἴσως! Ἀλλ' ὅταν φράσεις, οὔτω διατυπωμέναι, ἐπαναλαμβάνονται διακοσίας ἢ τριακοσίας φορὰς κατ' ἔτος ἐπὶ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ συνεχῆ ἔτη, χαλκεύουν ἀσφαλῶς τὰ πνεύματα τῶν νέων. Ὅταν ὁ νέος ἀκούῃ ἀδιακόπως φράσεις, ὡς ἡ ἀκόλουθος, τὴν ὁποίαν παραλαμβάνω ἐπίσης ἐκ τοῦ πρώτου φύλλου τῆς «Τζιουβεντοῦ Φασίστα»: «Ἀπὸ τοῦ Χριστοφόρου Κολόμβου μέχρι τοῦ Μπάλμπο, ἡ ἱστορία ὅλων τῶν ὁρμητικῶν κατορθωμάτων περνᾷ ἀπὸ τὴν χώραν μας», ποτίζεται ἐν τέλει ἀπὸ τὰς ἀντιλήψεις αὐτάς. Καὶ τότε ἡ ὑπεροχὴ τῆς Ἰταλίας, τῆς ἀνακαινισθείσης ὑπὸ τοῦ φασισμοῦ, καθὼς καὶ ἡ μεγάλη ἀποστολή της ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ πολιτισμένου κόσμου, γίνονται δόγματα πίστεως.

Ἡ εἴσοδος αὐτὴ τῆς φασιστικῆς νεολαίας εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν προσλαμβάνει χαρακτῆρα ἐπίσημον ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐγένετο ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Ἰταλοῦ διαδόχου εἰς τὸ Τορίνον, ὅστις ἐθεωρεῖτο ὅτι διάκειται ἐχθρικῶς πρὸς τὸ μουσσολινικὸν καθεστώς. Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πρίγκηπος Ὀυμβέρτου τῆς Σαβοΐας καθὼς καὶ ὅλων τῶν μελῶν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας, τὰ ὁποῖα εὑρίσκοντο κατ' αὐτὰς εἰς Τορίνον, ἡ Πριγκήπισσα Ζοζὲ παρέδωσεν ἡ ἰδία τὰ σήματα εἰς τοὺς φασιστικοὺς λεγεώνας. Καὶ εἶνε ἴσως ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὁποίαν ἠκούσθησαν λόγοι, ὡς οἱ ἀκόλουθοι, τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς μελανοχίτωνας ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἐθνοφυλακῆς στρατηγὸς Τερρούτσι: «Καὶ σεῖς, μελανοχίτωνες, ὑψώσατε πρὸς τὸν ἥλιον τὰ λάβαρά σας, τὰς ξιφολόγχας σας καὶ διαδηλώσατε μαζί μου τὴν βούλησίν σας πρὸς νίκην καὶ πειθαρχίαν, διαδηλώσατε τὴν τεραστίαν ἀγάπην σας πρὸς τὸν οἶκον τῆς Σαβοΐας καὶ πρὸς τὸ μέλλον τῆς φασιστικῆς Ἰταλίας, εἴπατε δὲ εἰς τὸν κόσμον, ὅτι, κατὰ τὰς μάχας της αὔριον, θὰ εὑρεθῶμεν ὅλοι πλησίον ἀλλήλων, ὡς εἷς ἄνθρωπος, μὲ μίαν καρδίαν καὶ μίαν θέλησιν. Θὰ βαδίσωμεν δὲ, χωρὶς νὰ ζητήσωμεν ἄλλο τίποτε, ἐκτὸς τῆς διαταγῆς τοῦ Ντοῦτσε, ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως, χάριν τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Πατρίδος».

Ἡ πριγκήπισσα Μαρία-Ζοζὲ καὶ ὁ διάδοχος τῆς Ἰταλίας πρίγκηψ Ὀυμβέρτος κατερχόμενοι τῆς τιμητικῆς ἐξέδρας, ὁπόθεν παρηκολούθησαν τὴν παρέλασιν τῶν ταγμάτων τῶν νέων φασιστῶν κατὰ τὴν τελετὴν τῆς 22ας Μαρτίου

Ὁ Μυσικὸς Δεῖπνος

«Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. Τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν».

(Ξυλογραφία τοῦ Ἄγγλου καλλιτέχν. κ. Τζαίημς Ρήντ)

Τὸ τέλος ἑνὸς κόσμου

Ροδόλφος, ὁ αὐτοκτόνος ἥρως τοῦ Μάγερλινγκ

Τοῦ κόμητος Ἐφόρτσα

Ὀλίγοι ἄνθρωποι θὰ ὑπάρξουν τόσον ἀντίθετοι πρὸς ἀλλήλους ὅσον οἱ δύο διαδοχικοὶ διάδοχοι τοῦ Φραγκίσκου — Ἰωσήφ: ὁ υἱὸς τοῦ Ροδόλφου καὶ ὁ ἀνεψιός του Φραγκίσκος—Φερδινάνδος. Διαφορετικοὶ τὴν μόρφωσιν, τὴν διανοητικὴν κατάρτισιν, τὸ πνεῦμα, τὰ γοῦστα, διέφεραν ἐπίσης ὡς πρὸς τὴν οἰκογενειακήν των ζωήν, ὡς πρὸς τὴν ἀρμοσφαῖραν ὑφ' ἣς περιεβάλλοντο καὶ ἀκόμη περισσότερον ὡς πρὸς τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα, τὸ ὁποῖον ἕκαστος ἐξ αὐτῶν ἐθεώρει πρόσφορον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ Ροδόλφος ἐμίσει τὴν ψυχρὰν καὶ τυπικὴν θρησκοληψίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν εἶχε φύγει πᾶσα ἔντασις ἐσωτερικῆς ζωῆς, ἡ ὁποία ἀπεκαλεῖτο θρησκεία ὑπὸ τῆς ἐπισήμου Αὐστρίας· ὁ Φραγκίσκος — Φερδινάνδος ἐθεωρήθη ὡς ὁ ἐπίσημος θιασώτης αὐτῆς τῆς θρησκοληψίας.

Ἐὰν ὁ Ροδόλφος ἀπεμακρύνθη τόσον ταχέως καὶ τόσον πλήρως ἀπὸ τὴν σύζυγόν του Στεφανίαν, κόρην τοῦ Λεοπόλδου 2ου, βασιλέως τῶν Βέλγων, δὲν ἔπραξε τοῦτο τόσον ἐξ αἰτίας τῶν σκηνῶν ζηλοτυπίας τῆς ὄσον λόγῳ τῆς δυσπιστίας καὶ ἀκατανοησίας, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐπέδειξε δι' ὅλας τὰς ἰδέας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν προσφιλεῖς εἰς αὐτόν. Ἡ μόνη γαληναία ὄασις μέσα εἰς τὴν βασανισμένην καὶ ἐρημικὴν ζωὴν τοῦ Φραγκίσκου—Φερδινάνδου ὑπῆρξεν ὁ γάμος του μὲ τὴν Σοφίαν Χότεκ.

Ἕνα μόνον σημεῖον παρουσιάζει κάποιαν ἀναλογίαν μεταξὺ τῶν δύο ἐξαδέλφων: ὁ καθεὶς ἠσθάνετο ὅτι ἡ σωτηρία τοῦ Οἴκου της Αὐστρίας δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτευχθῇ παρὰ διὰ μιᾶς ριζικῆς μεταβολῆς μεθόδων καὶ ἀντικειμένων. Τὸ πρόγραμμα ἑκάστου περιεβάλλετο ἀπὸ μυστηρίου, εἶχε τοὺς θιασώτας του καὶ τοὺς πιστούς του, ἀλλὰ καὶ ἀμελλιτους καὶ σιωπηλοὺς ἐχθρούς.

Πάντως ἡ ἀναλογία δὲν χωρεῖ περαιτέρω διότι συνέβη τοῦτο: ὅτι ὁ πιὸ κατηρτισμένος καὶ ὁ πιὸ προικισμένος ἐκ τῶν δύο κατέστρωσεν ἕνα πρ

Η Πρωΐα
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αι έντυποι απόδειξις πληρωμής σι φέρουσι τας ως υπογραφας των κ.κ. Δημ. Καλιακ. και Εμμ. Περτινάξ. Ως και την εφημερίδα «Πρωΐα» είναι έγκυροι. Οι λοιποί άπαν απόδειξις, ως και αι έντυποι τοιαύται, άνευ αμφιβολιών δεν αναγνωρίζονται.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Προανακρούσματα

πλότητος τών διδακτικών βιβλίων. Δι' επιχειρημάτων έπι, ότι ή παλαιά αύτη έκδοσις είναι ή καλυτέρα εν τάξει συνθηκών, άπό τάς οποίας έπεται, καταβολή κατ' αύτού διατείνεται, ότι ο εκλεκτός αύτός πίθος μόλιν γάτα λόγω της κατασκευής του δεν ανταποκρίνεται.

Οι φαφλάς υπελόγισαν την ωφέλειαν ήν θα εκαρπούτο το δημόσιον εις χιλίας περίπου... μία δε ώραία πρωί συνάδελφος, ειδικώτερα περί τα βιβλία της εποχής, μας είπε τον λόγον, τον επιφανέστερον εις δόλον σπάνιον τίτλον, ον εσχατογεμή πληροφορίας, ο καχαρίας έβρεξεν αυτούς διά νά κατατάξη το νεοφανές εις τους ανεπιθυμήτους αγώνων χερσαίους συναδέλφους του.

—o—

ΕΙΣ ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ *Δια σκιάτην ή ομπρέλλαν*

*Ιαβωνικόν. — Ιαβωνικόν μεθυ πλέον— κάτωναι ξυλάφι πρός τους «δρομέους», τον σπουν δαίον Γρηγόριον τον ανοιγόν την Κοινόνησος Καλλίας, προκειμένου περί τού εις Πατήσια έκατόνεδον, τα οποίον έχει κατελθεί άλην περιφέρειαν, έναντι τού ενός δολλαρίου, φορτωτού συνοικισμού. Το έδος αύτο έχει ήδη εν κινήσει δύο μόνον της φύσεως αυτών μεταφορικά μέσα και τον δικηγορικόν. Εις δολλάρια δύο κατελεί μόνον δικηγορικόν εν τη εκτάκτω την κλασσει των «Αθηνών δολλάρια» ευρίσκεται ο άνθρωπος πρέπει ν' ανάλωση τα τριάκοντα.

—o—

Η «ΦΛΕΨ» Η εταιρεία αύτη δέκαν δημοσιεύεται μεγάφωνος, εν τω μεταξύ τος δε— τού σταθμού της Κασσιανής, τό οποίον είχεν άλλοτε αποδοσεί εις σφαγείον βοοειδών, σήμερα ανήκει εις τον κ. Κωστήν Παλαμάν. Τό εν λόγω μεγάφωνον φέρει την ονομασίαν του καθηγητού της φιλοσοφίας και διαδημοσιεύει τον Θεοφίλου Βοσ. Πρός τιμήν του κ. καθηγητού πιστεύουν ότι ούτος δεν είνε ο δρόμος τού μεγάφωνος, αλλά και τους κανόνας της μετρικής.

Προφανώς ή συνάδελφος ειξεύρει όπως η σπουτνική φλέγα τού κ. καθηγητού δεν θα ήτο δυνατόν να θέση κανενός «ίσκεων χρησιμοποιούντος ή όνομα τού καθηγητού δι' ευ δημοσιοποιείται δημόσιος προς δημοσίευσιν σαν-

—o—

ΝΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΑ- Μάς καταγγέλθη **ΣΗ ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΥΣ** ότι ορισμένοι πρωϊνοί πωλη**ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥΣ** τών δε ποιήσεων πρωϊνών έπι τής τα τζάγκουαρ γράφουν ύμνους εις τα τα-

γκουαρικα μέσα νήσου τον Κυκλάδων και τον Ποσειδώνα, ο οποίος ενώ ήτο θεός τής θαλάσσης, ήτο και ο προστάτης τών ναυτικών, ενώ τώρα τα θεία τα έχει αναλάβει ο Ζεύς, ο οποίος ουδεμίαν σχέσιν έχει με τα πλοία.

—o—

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ Κατά την χθεσινήν συζήτησιν εν τω περιωρισμώ της κατηγορίας εδηλώθη ότι ο κατηγορούμενος δεν ήξευρε τι ήτο το ναρκωτικόν, ότι ήτο ή ηρωΐνη, ότι ήτο η μορφίνη, ότι ήτο η κοκαΐνη, ότι ήτο η χασισιακή ουσία, ότι ήτο η ουσία εκείνη, η οποία κάμνει τους ανθρώπους να γίνωνται ευτυχείς, ότι ήτο η ουσία εκείνη, η οποία κάμνει τους ανθρώπους να λησμονούν τα πάντα

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ «ΥΓΕΙΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ»

Πρόσκλησις Τακτικής Γενικής Συνελεύσεως

Συμφώνως τω νόμω, καλούνται οι κ.κ. μέτοχοι της Εταιρείας να συνέλθωσι την 20ην Απριλίου 1. έ. ήτοι εν Δευτέρα και ώραν 12ην π.μ. εις το γραφείον της Εταιρείας (Σκουλα 19) προς συζήτησιν της ετησίας γενικής συνελεύσεως των μετόχων με τα εξής θέματα της ημερησίας διατάξεως της συνελεύσεως της 31ης Μαρτίου ε. έ. αναβληθείσης ελλείψει απαρτίας, δηλαδή:

1) Υποβολή της επί του ισολογισμού του έτους 1930 λογοδοσίας του Διοικ. Συμβουλίου καθώς και της εκθέσεως των ελεγκτών.

2) Έγκρισις του ισολογισμού 1930.

3) Ψηφοφορία επί της απαλλαγής των μελών του Διοικ. Συμβουλίου και της Εφορευτικής επιτροπής δι' ὅλην 35 του νόμου 2190.

4) Εκλογή δύο νέων συμβούλων αντικαταστασεων ληφθησομένων χρεωστων.

5) Εκλογή δύο νέων ελεγκτών αυτών και ὅπου ἀπαιτηθεῖσα ἀμοιβή διὰ τὴν χρῆσιν 1931.

Οι έχοντες δικαίωσιν κ.κ. μέτοχοι ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἐφοδιασθήσονται μὲ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 παρ. 2 τοῦ νόμου 2190 ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις μετοχικῆς των κτήσεως ἐν καιρῷ πρὸ τῆς συνελεύσεως.

Ο Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Διακηρύττει ὅτι, δοθείσης μείζονος προσφορᾶς, ἐκτίθενται εἰς ἐπαναλαμβανόμενον πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν αἱ ὑπὸ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1931—1932 ἐνοικιοστὶ τοῦ παρὰ τὸ Δημοτικὸν Θέατρον ἐν τῇ Δήμου Λιμένι συστάσεως ἀπαλειπτικῆς χρήσεως μέτριας ποσότητος ἀσφαλτικῶν ὑλικῶν πρὸς μεταβολὴν ἐν τῷ περιφερείᾳ τοῦ Δήμου Πειραιῶς στάσεως καὶ ἀποχετεύσεως ὑπογείων ὑφισταμένων ἢ ἐν τῷ μέλλοντι ἐκτελεσθησομένων συμφώνως πρὸς τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 35 τοῦ νόμου 2190.

Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τῇ 6ῃ (ἕκτῃ) Ἀπριλίου ε. ἔ. ἡμέρᾳ Τετάρτῃ καὶ ὥρᾳ 11—12π.μ. ἐν τῷ Δημοτικῷ Καταστήματι καὶ ἐνώπιον τῆς Δημοτικῆς Ἐπιτροπείας.

Ἡ ἔναρξις ἀρχεται ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1931 καὶ λήγει τὴν 31ην Μαρτίου 1931.

Πρώτη προσφορὰ ὁρίσθη τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 2.075.000 δι' ἑκατομμυρίων ἑβδομήκοντα πέντε χιλιάδων. Ἐν γένει τῆς διεξάγεως τῆς ἐν λόγῳ δημοπρασίας ἰσχύει ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ Δημοτικοῦ Κώδικος περὶ ἐκτελέσεως μισθώσεως καὶ πίστεως τῆς προσφορᾶς ἐν ἀναλογίᾳ πρὸς τὸ ἐπιτευχθὲν ποσοστιαῖον ἐπίπεδον τῶν ἐν λόγῳ τελῶν.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται ὅπως ὁ ἀσβολωτὴς ἐν τῷ ἐκτελέσει τοῦ ἐργου ἐπιστρατεύσῃ τὸ ταχύτερον αἴτησις πρὸς τὸ Δημοτικὸν συμφέρον πρὸς τὸ ἀποδοθὲν σκυρόστρωτον ἐπὶ τῶν ἀνατίων τμημάτων τῶν ὁδῶν Σπύρου Τρικούπη καὶ Ἀλεξάνδρας ἐν τῷ ἐκτάσει τῶν ἐν λόγῳ ὁδῶν.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 7ῃ Ἀπριλίου 1931

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΤΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΔΡΑΧ. ΧΙΛΙΩΝ

Εἰς ἑκάτερον ἀπὸ θὰ μὲ πληρώσῃ, ἂν ἀποτελεσματικὰ γιὰ τὴ γοιέτη μου τρόπον σταθῇ μου ἡ «ΗΡΑ» φάσις λιποθυμιῶν, ἀνάπτωμα μέτριο, τρίχωμα σκεπτικώτερο σου λίουν.

Ἔχουσι αὐτὴ γνωστοποιῇ γνωρίζεται πολὺ τὸ πτηλὰ γιατί εἶνε σπάνιο ἀπὸ ἀπολαύσῃ πολὺ γέρους ἀπὸ αὐτὰ πρὸς τὰ νάτου. Ἀκοῦσε εἰς τὸ ὄνομα «Ἥρα».

Γράφατε : Σ. Μαρούδας ὁδὸς Ἑπταπελαλόσους ἀριθ. 10. Ἀθῆναι.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΤΑΚΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ Μ. ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Αἱ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΕΙΣΠΡΑΞΕΩΣ ΧΡΕΩΝ

Τὸ τέταρτον μέρος τῆς συνολικῆς ποσότητος τῶν συναλλαγματικῶν ἐπὶ τῶν ὁποίων προσκαίρως ἐξεδόθησαν ὁμόλογα ἐν συνελεύσει τὴν 31ην Μαρτίου ε. ἔ. ἀναβληθείσης ἐλλείψει ἀπαρτίας, ἀνακοινοῦται τὰ ἑξῆς :

1) Ὑποβολὴ τῆς ἐπὶ τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ ἔτους 1930 λογοδοσίας τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καθὼς καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἐλεγκτῶν.

2) Ἔγκρισις τοῦ ἰσολογισμοῦ 1930.

3) Ψηφοφορία ἐπὶ τῆς ἀπαλλαγῆς τῶν μελῶν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ τῆς Ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς δι' ὅλην 35 τοῦ νόμου 2190.

4) Ἐκλογὴ δύο νέων συμβούλων ἀντικαταστασεων ληφθησομένων χρεωστων.

5) Ἐκλογὴ δύο νέων ἐλεγκτῶν αὐτῶν καὶ ὅπου ἀπαιτηθεῖσα ἀμοιβὴ διὰ τὴν χρῆσιν 1931.

Οἱ ἔχοντες δικαίωσιν κ.κ. μέτοχοι ἢ ἀντιπρόσωποι αὐτῶν ἐφοδιασθήσονται μὲ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 28 παρ. 2 τοῦ νόμου 2190 ἀπαιτουμένας ἀποδείξεις μετοχικῆς των κτήσεως ἐν καιρῷ πρὸ τῆς συνελεύσεως.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 7ῃ Ἀπριλίου 1931

Ο Πρόεδρος
ΕΜΜ. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Την 11ην Μαΐου 1931 γενήσεται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Ὑπουργείου τούτου Ἐξωτερικὸν διαγωνισμὸς πρὸς κατακύρωσιν δύσεων γραπτῶν μετοχῶν ἐκ ὀνομαστικῶν ἑκατοντάδων δραχμῶν ἑκάστη τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας «Ἐξωτερικὸν» διαγωνισμὸς πέρι τῆς 24ης Ἀπριλίου ε. ἔ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6ῃ Ἀπριλίου 1931

Ο Προϊστάμενος
τοῦ Διοικητικοῦ Τμήματος
ΕΜΜ. ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ

ΓΕΩΡΓΟΙ! - ΚΗΠΟΥΡΟΙ! - ΑΝΘΟΚΟΜΟΙ!

Μὴν ἀφήνετε

τὴν ΜΕΛΙΓΚΡΑΝ

τὶς ΚΑΜΠΙΕΣ

καὶ τὰ ΣΑΛΙΓΚΑΡΙΑ

νὰ καταστρέφουν τοὺς κόπους σας. Πολεμῆστε τα

ΜΕ ΤΗΝ

ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗΝ

Φάσματον ἐνθρῶν, τελειοποιηταχύτατον, ἀλάνθαστον. Ἐξαφανίζει ἐντὸς ὀλίγων χρόνων τὴν ΜΕΛΙΓΚΡΑΝ, χωρὶς καμμίαν ἀπολύτως βλάβην τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ ΜΕΛΙΓΚΡΙΝΗ εἶνε σκόνη καὶ θεωρεῖται ἀπὸ τὴν προσβλαβῆ ἀνθρωπότητα ὡς ἀπόλυτος ἀντίδοτος.

Ἐπίσης παρακαλοῦνται ὅπως ὁ ἀσβολωτὴς ἐν τῷ ἐκτελέσει τοῦ ἔργου ἐπιστρατεύσῃ τὸ ταχύτερον αἴτησις πρὸς τὸ Δημοτικὸν συμφέρον πρὸς τὸ ἀποδοθὲν σκυρόστρωτον ἐπὶ τῶν ἀνατίων τμημάτων τῶν ὁδῶν Σπύρου Τρικούπη καὶ Ἀλεξάνδρας ἐν τῷ ἐκτάσει τῶν ἐν λόγῳ ὁδῶν.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 7ῃ Ἀπριλίου 1931

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΤΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΜΟΙΒΗ ΔΡΑΧ. ΧΙΛΙΩΝ

Εἰς ἑκάτερον ἀπὸ θὰ μὲ πληρώσῃ, ἂν ἀποτελεσματικὰ γιὰ τὴ γοιέτη μου τρόπον σταθῇ μου ἡ «ΗΡΑ» φάσις λιποθυμιῶν, ἀνάπτωμα μέτριο, τρίχωμα σκεπτικώτερο σου λίουν.

Ἔχουσι αὐτὴ γνωστοποιῇ γνωρίζεται πολὺ τὸ πτηλὰ γιατί εἶνε σπάνιο ἀπὸ ἀπολαύσῃ πολὺ γέρους ἀπὸ αὐτὰ πρὸς τὰ νάτου. Ἀκοῦσε εἰς τὸ ὄνομα «Ἥρα».

Γράφατε : Σ. Μαρούδας ὁδὸς Ἑπταπελαλόσους ἀριθ. 10. Ἀθῆναι.

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς "Πρωΐας"

Μία Ἐρωτευμένη

Τοῦ Ἐπ. Δανίδου συγγραφέως Κάρεν Μαρδίγιου

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ) — Στὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυτικοῦ γένεται ἕνας πλούσιος Σκανδιναυὸς ποὺ ἔχει ἀποκτήσει μεγάλην περιουσίαν, ὁ Μπρίτα. Μεγαλώνει μὲ εἰς αὐτὸ σπίτι ἀρχὲς τῆς ὀμορφιᾶς τῆς ἀρετῆς καὶ μὲ τὰ παραμύθια τῆς γραφικότητος τῆς Λαπωνίας. Ἡ Μπρίτα ἦταν ὁμορφούλα καὶ νὰ γίνῃ σὰν ὅλα τὰ κορίτσια τῆς ἡλικίας της. Ἀλλὰ τὸ ἀπόκοσμο καὶ τὸ ἀνεξήγητο τῆς φαρδείας τῆς γενιᾶς της ἦταν πολὺ ἰσχυρότερο. Ἔπαιζε δὲν προσέχανε πὼς ἡ μικρὴ ἔχανε σιγὰ σιγὰ τὴν ἀπὸ μέρα σὲ μέρα τὴν ἀπλότητα καὶ τὴν ἀφέλεια τῆς παιδικῆς της ἡλικίας.

Ὅταν μιὰ μέρα, στὰ πρῶτα της νιάτα, γνωρίστηκε μὲ τὸν Ὄλε Ἐγκεμπρέτσεν καὶ ἀποτελέμη μεγάλη της πλάνη ἡ ἀγάπη της γι' αὐτὸν ἦταν ἀπὸ τὰ πιὸ ἁγνὰ καὶ ἀθῶα αἰσθήματα ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ μιὰ κοπέλα γιὰ ἕνα ἄντρα, ποὺ ἔβγαινε κάτι τὸ ἀνώτερο ἀπὸ τὸν ἑαυτό της, ἕνα ὄνειρο ποὺ ἔκανε μὲ τὸν ἄντρα ποὺ ἀγαποῦσε. Ἀλλὰ ὁ Ὄλε ἦταν ἕνας ἄνθρωπος ἀδύνατος καὶ ἀνίκανος γιὰ κάθε ἀνδρεία, ἕνα ἔντυπο ποὺ δὲν ἔχει καθόλου μέσα του τὴν ἀνάγκη τοῦ ἀγῶνα καὶ τοῦ κατορθώματος. Ἡ Μπρίτα ἔπρεπε νὰ ἀγωνιστῇ μόνη καὶ ἔλεγξε. Μὲ τὴν βοήθεια τῆς πιστῆς γουβερνάντας της καὶ μὲ τὴν ἀφοσίωση ἑνὸς πρώτου ἀνδρὸς ποὺ ἀγαποῦσε τὴν ἀγάπη τῆς καὶ ἔβλεπε τὴν ἀδυναμία τῆς ἀλλὰ ἔνιωθε τὴν ἀξία τῆς ψυχῆς της, ἡ Μπρίτα ἔφτασε στὸ σημεῖο νὰ ἀναγνωρίσῃ τὸ λάθος της καὶ νὰ ἀγαπήσῃ τὸν ἄντρα ποὺ τὴν ἀγαποῦσε.

Ἀλλὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἡ ἀνωμαλία ἀποφασίζει νὰ πλεύσῃ μὲ τὸ ἰδιόκτητο ἰστιοφόρο της γιὰ τὴν Ἀγγλία. Ἐκεῖ ἡ Μπρίτα θὰ ἔπρεπε νὰ ἀποφασίσῃ ὁριστικὰ γιὰ τὸ μέλλον της. Ἀλλὰ ἡ ἀνωμαλία ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἐκδικηθῇ τὴν ἀδύνατη ἐκείνη ἀντίδρασή της ποὺ τὴν ἔκανε νὰ ἀγαπήσῃ τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὴν ἀγαποῦσε καὶ ποὺ ἐκείνη δὲν τὸν ἀγαποῦσε. Ἔτσι, ἐνῶ τὸ ἰστιοφόρο ἔπλεε γιὰ τὴν Ἀγγλία, ἡ ἀνωμαλία ἔκανε τὸν Ὄλε νὰ ἐπιβιβαστῇ κρυφὰ στὸ ἰστιοφόρο καὶ νὰ ἐμφανιστῇ ἐνώπιον τῆς Μπρίτα ὅταν τὸ πλοῖο θὰ ἦταν ἀρκετὰ μακρυὰ ἀπὸ τὴν ξηρά, γιὰ νὰ μὴν ἔχῃ ἡ κοπέλα τὴν ἐλευθερία νὰ ἐπιστρέψῃ. Ἔτσι καὶ ἔγινε. Ἡ Μπρίτα ἀνακαλύπτει τὸν Ὄλε ἐνῶ τὸ πλοῖο ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπὸ τὴν ξηρά καὶ ἡ ἐπιστροφὴ εἶνε ἀδύνατη. Ἡ ἀνωμαλία ἔχει ἐπιτύχει τὸ σκοπό της. Ἡ Μπρίτα ἔχει ἀνακαλύψει τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαποῦσε καὶ ποὺ τὴν ἀγαποῦσε καὶ ποὺ τὴν ἔκανε νὰ ὑποφέρῃ.

Ἡ ὁρμητικὴ ὅμως φύσις τῆς κοπέλας δὲν ἀφήνει τὸν ἑαυτὸν της νὰ ἐκδηλωθῇ ἔτσι ἁπλᾶ. Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποὺ ἀνακαλύπτει τὸν Ὄλε ἀρχίζει νὰ τὸν ἐκδικῆται. Ἀρχίζει νὰ τὸν βασανίζῃ μὲ τὴν ἀδιαφορία της, μὲ τὴν ἀπόλυτη ἀδιαφορία ποὺ ἔχει γιὰ τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὴν ἔκανε νὰ ὑποφέρῃ τόσο πολύ. Ἀλλὰ ἡ ἀνωμαλία ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἐκδικηθῇ καὶ αὐτὴν τὴν ἀδιαφορία τῆς Μπρίτα. Ἔτσι ἀρχίζει νὰ τὴν βασανίζῃ μὲ τὸν ἄλλο τρόπο. Ἀρχίζει νὰ τὴν κάνῃ νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχει γιὰ τὸν Ὄλε. Ἡ Μπρίτα ἀρχίζει νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ τὴν ἀγάπη ποὺ ἔχει γιὰ τὸν Ὄλε. Ἡ ἀνωμαλία ἔχει ἐπιτύχει τὸ σκοπό της. Ἡ Μπρίτα ἔχει ἀνακαλύψει τὸν ἄνθρωπο ποὺ ἀγαποῦσε καὶ ποὺ τὴν ἀγαποῦσε καὶ ποὺ τὴν ἔκανε νὰ ὑποφέρῃ τόσο πολύ. Ἀλλὰ ἡ ἀνωμαλία ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἐκδικηθῇ καὶ αὐτὴν τὴν ἀδιαφορία τῆς Μπρίτα. Ἀλλὰ ἡ ἀνωμαλία ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἐκδικηθῇ καὶ αὐτὴν τὴν ἀδιαφορία τῆς Μπρίτα. Ἀλλὰ ἡ ἀνωμαλία ἔχει ἀποφασίσει νὰ ἐκδικηθῇ καὶ αὐτὴν τὴν ἀδιαφορία τῆς Μπρίτα.

(Ἀκολουθεῖ)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ἐνοικιαστὴς ἢ καὶ συνεταῖρος διὰ κ. ἐργ. ἐπιπλ. ἀληθ. καφὲ πάρα τὸ «ΕΝΤΕΝ» μεγάλ. κοσμοσυρροὴ, καὶ ἐρτιατρόμην «ΑΙΝΤΟ». Ἀπευθύνεσθε ἐπὶ τόπου, λουτρά, νέρα ζεστὰ καὶ κρύα εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα, ἐστιατόριον τρικὴ θέρμανσις, ὅλα τὰ κομφόρ. Γραφεῖον Ι. Μαυρομάτη, ὁδὸς Ἀγγέλου Βλάχου 4, Ἀθῆναι.

ΓΙΑ ΤΑΣ ΕΟΡΤΑΣ
ΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΣΑΣ
ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΑΤΗΡΙΑ
TITAN
ΕΙΝΕ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ & ΦΘΗΝΟΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 94 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΦΙΛΩΝΟΣ 49

Ἐφάσαν εἰς πρωτοφανῆ συλλογὴ τὰ ἀπαράμιλλα εἰς σχέδια, ποιότητας καὶ χρωματισμοὺς θερινὰ
ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ ΜΟΥΡΤΖΟΥΚΟΥ
Πρατήριον Ἐργοστασίου λιανικῆς καὶ χονδρικῆς πωλήσεως Α. Ε. ΜΙΝΟΣ Σ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ — Γωνία Πανδρόσου — 15, ὁδὸς Κατηλιαρέως.

Τι θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Τελάβιν

Ἔρως Ἀθηνῶν.—Τὸ πλέον ἐνδιαφέρουσα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερισκων.

ΛΕΙΨΙΑ (259,3 μ.). 8 ½ μ. μ. Συμφωνία μὲ συνθέσεις Κρεστσμάν, Μπαχ, Μπετόβεν, Ἀλμπινόνι, Χέντελ καὶ Μπάχ. 10 ¾ μ. μ. Ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Γκλοῦκ «Ἀλκηστις». 11 ½ μ. μ. Χορὸς καὶ μουσικὴ ἀπὸ τὸ Ἀμβούργον.

ΒΡΕΣΛΑΟΥΗ (322,6 μ.). 8 ½ μ. μ. Συμφωνικὴ συναυλία ἐκ τοῦ Κονσερβατορίου. Ἔργα Μπετόβεν, Μπραμς, Ἀλμπινόνι καὶ Μπάχ. 10 ¾ μ. μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Κρεστσμάν, Μπαχ, Μπετόβεν, Ἀλμπινόνι καὶ Μπάχ. 10 ¾ μ. μ. Ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Γκλοῦκ «Ἀλκηστις». 11 ½ μ. μ. Χορὸς καὶ μουσικὴ ἀπὸ τὸ Ἀμβούργον.

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 5 ½ μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. Τετράτονο ἔργο Φορτούνο. 10 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Μπετόβεν καὶ Ἀντωνίν Δβόρζακ.

ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 10 μ. μ. Μουσικὴ δωματίου. Τετράτονο ἔργο Φραντσὲσκο Σαλίστ - Φραὶτ (δι. Ἀλμπινόνι, μὲ ἔργα Μπετόβεν, Μπραμς καὶ Χάιντ. Ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ Ἀμβούργου. 1. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους Ἀμπρόζιους «Κορυφὴ». 2. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 3. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 4. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 5. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 6. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 7. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 8. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 9. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 10. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394,2 μ.). 8 μ.μ. Μεταδίδονται ἐκλαϊκαστικὰς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν Κρετσουλέσκο.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 9.50' μ.μ. «Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τοῦ μνηλίου Φάουστ». Ἐσ. Καρούζος, ἡγητικὸ κείμενο, Κατάπνοι χωρὶς ἄσμα. Μουσικὴ χορικοῦ ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Γκλοῦκ «Ὁ Ἔρως εἶνε τύραννος μουσικὸς». 10 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Μπετόβεν, Μπραμς, Ἀλμπινόνι καὶ Μπάχ. 10 ¾ μ.μ. Ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Γκλοῦκ «Ἀλκηστις». 11 ½ μ.μ. Χορὸς καὶ μουσικὴ ἀπὸ τὸ Ἀμβούργον.

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 5 ½ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Τετράτονο ἔργο Φορτούνο. 10 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Μπετόβεν καὶ Ἀντωνίν Δβόρζακ.

ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 10 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Τετράτονο ἔργο Φραντσὲσκο Σαλίστ - Φραὶτ (δι. Ἀλμπινόνι, μὲ ἔργα Μπετόβεν, Μπραμς καὶ Χάιντ. Ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ Ἀμβούργου. 1. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους Ἀμπρόζιους «Κορυφὴ». 2. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 3. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 4. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 5. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 6. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 7. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 8. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 9. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 10. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους».

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394,2 μ.). 8 μ.μ. Μεταδίδονται ἐκλαϊκαστικὰς ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν Κρετσουλέσκο.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ (419 μ.). 9.50' μ.μ. «Ἡ ζωὴ καὶ ὁ θάνατος τοῦ μνηλίου Φάουστ». Ἐσ. Καρούζος, ἡγητικὸ κείμενο, Κατάπνοι χωρὶς ἄσμα. Μουσικὴ χορικοῦ ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Γκλοῦκ «Ὁ Ἔρως εἶνε τύραννος μουσικὸς». 10 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Μπετόβεν, Μπραμς, Ἀλμπινόνι καὶ Μπάχ. 10 ¾ μ.μ. Ἀπὸ τὴν ὄπερα τοῦ Γκλοῦκ «Ἀλκηστις». 11 ½ μ.μ. Χορὸς καὶ μουσικὴ ἀπὸ τὸ Ἀμβούργον.

ΠΡΑΓΑ (487 μ.). 5 ½ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Τετράτονο ἔργο Φορτούνο. 10 μ.μ. Συναυλία μὲ ἔργα Μπετόβεν καὶ Ἀντωνίν Δβόρζακ.

ΒΙΕΝΝΗ (516,3 μ.). 10 μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. Τετράτονο ἔργο Φραντσὲσκο Σαλίστ - Φραὶτ (δι. Ἀλμπινόνι, μὲ ἔργα Μπετόβεν, Μπραμς καὶ Χάιντ. Ἀπὸ τὰ ὄργανα τοῦ Ἀμβούργου. 1. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους Ἀμπρόζιους «Κορυφὴ». 2. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 3. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 4. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 5. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 6. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 7. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 8. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 9. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους». 10. Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους «Ἀπὸ τὸν Ἀλτὸ Ἀμπρόζιους».

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΑΛΕΣΜΟΙ ΕΚΤΑΚΤΟΙ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 8 Ἀπριλίου 1931

Ἀγροτικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος. Ἐκτακτος γενικὴ συνέλευσις τῶν μετόχων τὴν 20ὴν Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 2μ.μ. εἰς τὸ κατάστημα τῆς Τραπέζης.

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΟΙ ΚΟΥΡΤΙΟΥΣ ΚΑΙ ΜΠΡΥΝΙΓΚ ΕΔΕΧΘΗΣΑΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΝ ΟΠΩΣ ΜΕΤΑΒΟΥΝ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 7. (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν).—Ἐξαιρέσει ἐλαχίστων ἐφημερίδων, ἡ μεγάλη πλειοψηφία τοῦ Τύπου, ἀδιακρίτως κομματικῆς ἀποχρώσεως, δέχεται μετ' ἀληθοῦς ἐνθουσιασμοῦ τὴν ἀπόφασιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μπρύνιγκ καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Κούρτιους, ὅπως δεχθοῦν τὴν πρόσκλησιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως περὶ μεταβάσεως των εἰς Τσέκερς τὴν 9ην προσεχοῦς μηνὸς Μαΐου. "Αν καὶ ἡ εἰς Λονδῖνον πρόσκλησις ἐγένετο πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ σχεδίου τῆς Γερμανοαυστριακῆς τελωνειακῆς συμφωνίας, γενικῶς κρίνεται ὅτι ἡ πρόσκλησις ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν ὅλως σπουδαιότητα ἐκ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ σχεδίου, καὶ ὅτι αἱ συνομιλίαι τῶν Γερμανῶν καὶ Ἀγγλων πολιτικῶν ἀνδρῶν θὰ περιστραφοῦν εἰς ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ διεθνῆ ζητήματα καὶ κυρίως ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, τῶν ἐπανορθώσεων καὶ τοῦ ρωσσικοῦ προβλήματος. Σχετικῶς πιστεύεται ὅτι θὰ δοθοῦν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ συζητηθησόμενα θέματα.

Ἡ «Ἡμερησία τοῦ Βερολίνου», ἀπηχοῦσα τὰς γνώμας τῆς ἀριστερᾶς ἐν τῇ κυβερνητικῇ παρατάξει, τονίζει ὅτι ἡ ἀποδοχὴ τῆς προσκλήσεως δὲν μειώνει ποσῶς τὸ γόητρον τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως, διότι ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ ὅπως ἡ Γερμανία ἐπανακτήσῃ τὴν ἀνήκουσαν εἰς αὐτὴν θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν.

Ἡ «Ντόϋτσε - Ἄλλγκεμάϊνε - Τσάϊτουγκ», ἐκπροσωποῦσα τὸν ἀντίθετον πόλον ἐν τῇ κυβερνητικῇ παρατάξει, ὑπομιμνήσκει ὅτι ὁ κ. Μπρύνιγκ ἀπέσχεν ἐπιμελῶς μέχρι τοῦδε πάσης ἀναμίξεως εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γερμανίας καὶ ἡ ἀπόφασίς του περὶ ἀποδοχῆς τῆς ἀγγλικῆς προσκλήσεως δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐνδειξις τῆς προσπαθείας του περὶ ἀπολυτρώσεως τῆς Γερμανίας ἐκ τῆς ἐπισφαλοῦς θέσεως εἰς ἣν περιῆλθεν.

«Ἐν σχέσει πρὸς τὴν Αὐστρογερμανικὴν συμφωνίαν – ἐξακολουθεῖ – δέον νὰ ἐλπίσῃ τις ὅτι ἡ μεταβασις τῶν Γερμανῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν εἰς Λονδῖνον θὰ διασκεδάσῃ τὰς ὑφισταμένας παρεξηγήσεις καὶ θὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν ἀτμόσφαιραν εἰς τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἐργασθοῦν τὸ Συμβούλιον τῆς Κ. Τ. Ε. καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Πανευρώπης. Ἂν θελήσῃ δέ τις νὰ εὕρῃ ἐπιχειρήματα—λέγει—ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμότητα τῆς μεταβάσεως τῶν Γερμανῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν εἰς Λονδῖνον, δύναται νὰ τὰ ἀναζητήσῃ εἰς τὴν ἀρθρογραφίαν τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου».

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ ΗΡΝΗΘ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Τηλεγράφημα). — Ὁ κ. Μπριάν, ὁ ὁποῖος εἶχεν ἐπίσης προσκληθῇ παρὰ τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἵνα μεταβῇ εἰς Τσέκερς, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ παραστῇ εἰς τὴν συγκέντρωσιν, προσέθεσε δὲ ὅτι κατὰ τὴν ἐν Γενεύῃ σύνοδον τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, τὸν προσεχῆ Μάϊον, θὰ λάβουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ συναντηθοῦν ὅλοι οἱ ἰθύνοντες τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Εὐρώπης.

Μερικαὶ ἐφημερίδες γράφουν ὅτι ὁ κ. Μπριὰν δὲν δύναται ν' ἀπουσιάσῃ ἐκ Παρισίων τὴν 13ην Μαΐου, ὁπότε θὰ διεξαχθῇ ἡ προεδρικὴ ἐκλογή.

Αἱ Παρισιναὶ ἐφημερίδες ἐπικρίνουν τὴν Βρεττανικὴν πρόσκλησιν, καθότι πιστεύουν ὅτι οἱ Γερμανοὶ κυβερνῆται, μετὰ τὴν Αὐστρογερμανικὴν τελωνειακὴν συμφωνίαν, προσκαλοῦμενοι εἰς τὸ Λονδῖνον, θὰ ἀποδοῦν ἔτι μᾶλλον ἀδιάλλακτοι. Οἱ Ἄγγλοι, ἐν τούτοις, ἀπαντοῦν ὅτι εἶχον προσκαλέσει τὸν κ. Μπρύνιγκ καὶ τὸν κ. Κούρτιους πρὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῆς Αὐστρογερμανικῆς.

Ὁ Περτινὰξ εἰς τὴν «Ἠχὼ τῶν Παρισίων» χαρακτηρίζει τὴν πρόσκλησιν τῶν κ.κ. Μπρύνιγκ καὶ Κούρτιους ὡς νέον πλῆγμα καταφερόμενον ἐναντίον τοῦ κ. Μπριάν.

«Ἡ συνάντησις τοῦ Λονδίνου, λέγει, ἀποτελεῖ νέαν διάψευσιν τῶν ἐλπίδων τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Γαλλικῆς Κυβερνήσεως».

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 7. (Πρακτορεῖον Χαβᾶς). — Κατ' εἰδήσεις ἐκ Λονδίνου, αἱ ἐφημερίδες ἀγγέλλουν ὅτι διεξάγονται διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῆς ἀνταλλαγῆς ἐπισκέψεων μεταξὺ τοῦ ἀγγλικοῦ καὶ τοῦ γερμανικοῦ στόλου.

ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΤΑΡΑΧΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΝ

ΕΚΤΑΚΤΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ

ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ, 7 (Πρακτορεῖον Τρανζόσεαν). —Πρωτοφανὴς ἀναβρασμὸς σημειοῦται μεταξὺ τοῦ πληθυσμοῦ ὁλοκλήρου τῆς Παλαιστίνης ἐξ ἀφορμῆς τῆς συμπτώσεως τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα ἐκ μέρους Ἰουδαίων, Μουσουλμάνων καὶ Χριστιανῶν. Ὅλαι αἱ στρατιωτικαὶ φρουραὶ παραμένουν ἐν συνεχεῖ ἐπιφυλακῇ. Τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης διατρέχουν ἰσχυραὶ περίπολοι καὶ τάνκς ἐνῶ τὰ ἀεροπλάνα εὑρίσκονται ἕτοιμα πρὸς ἀπογειώσιν ἐκ τῶν διαφόρων στρατιωτικῶν ἀεροδρομίων. Αἱ ἔρευναι τῆς Ἀστυνομίας πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν δραστῶν τῆς δολοφονίας τῶν Ἰουδαίων παρὰ τὴν Ἰόππην οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἔφεραν εἰς φῶς καὶ ὑπάρχουν φόβοι ὅτι ἡ πρᾶξις αὕτη θὰ ἐπιφέρῃ νέαν ῥῆξιν καὶ συγκρούσεις μεταξὺ Ἰουδαίων καὶ Ἀράβων.

Τηλεγραφήματα ἐξ ἄλλου ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀγγέλλουν ὅτι ἐπὶ τῇ προφάσει τῆς ἐκρήξεως παραχῶν ἐν Παλαιστίνῃ τὰ ἐκεῖ ἀγγλικὰ στρατεύματα εἶνε ἕτοιμα ὅπως μεταφερθοῦν ἐν ἀνάγκῃ δι' ἀεροπλάνων εἰς Ἱεροσαλήμ. "Ολαι αἱ ἀδειαι στρατιωτικῶν ἀνεκλήθησαν. Τὰ στρατηγικὰ σημεῖα τῆς Ἱερουσαλὴμ κατέχονται ἰσχυρῶς ὑπὸ στρατιωτικῶν τμημάτων.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΚΡΙΝΟΥΝ ΚΑΚΟΤΕΧΝΟΝ ΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΤΟΥ ΜΠΡΟΥΚ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 7. (Ἀθηναϊκὸν Πρακτορεῖον). — Διατυποῦνται σφοδραὶ ἐπικρίσεις ἐκ μέρους τῶν φιλολογικῶν καὶ διανοουμένων κύκλων κατὰ τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ροῦπερτ Μπρούκ, ἔργου τοῦ Ἕλληνος γλύπτου Τόμπρου, καὶ τοῦ ὁποίου τὰ ἀποκαλυπτήρια ἐγένοντο εἰς Σκῦρον τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν.

Ἀνώνυμος ποιητὴς γράφων εἰς τὴν «Κυριακάτικην Ἐπιθεώρησιν», τονίζει ὅτι ὁ ἀνδριὰς εἶνε κακότεχνος καὶ μειώνει τὸ κάλλος τοῦ ποιητοῦ. Ζητεῖ παρὰ τῶν Ἄγγλων νὰ μὴ ἐπιτρέψουν τὴν ὕπαρξιν μιᾶς τοιαύτης ἀσχημίας διὰ τὴν διαιώνισιν τῆς μνήμης τοῦ νεαροῦ θείου ποιητοῦ, τοῦ ὁποίου τὸ κάλλος καὶ ἡ ποίησις παρέμειναν θρυλικαί.

ΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

ΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΑΙ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῶν ἐκλογῶν, ἐσημειώθη ἐν Σμύρνῃ ἀντικεμαλικὴ κομμουνιστικὴ κίνησις.

ΑΓΚΥΡΑ, 7. (Πρακτορεῖον Ἀνατολῆς). — Τηλεγραφοῦν ἐκ Κων)πόλεως ὅτι ἡ Ἀστυνομία κατέσχεν εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως κομμουνιστικὰς προκηρύξεις διὰ τῶν ὁποίων προσεκαλοῦντο οἱ ἐργάται νὰ μετάσχουν τῶν διαδηλώσεων τῆς 1ης Μαΐου.

Εἰς τὰς προκηρύξεις ταύτας ἀναγράφονται καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κομμουνιστῶν ὑποψηφίων κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογάς. Ἐγνώσθη ὅτι θὰ ἐνεργηθοῦν περὶ τὰς 100 συλλήψεις πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένων ταραχῶν.

ΠΑΡΗΤΗΘΗ Ο ΤΟΥΡΚΟΣ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 7. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Παρητήθη ὁ Τοῦρκος δικαστὴς τοῦ Μικτοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ Δικαστηρίου, τοῦθ' ὅπερ πιστεύεται ὅτι θὰ ἐπιβραδύνῃ κατ' ἀνάγκην τὸ ἔργον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἐκατέρωθεν ἀπαιτήσεων.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΓΑΛΛΙΑ

ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΠΡΟΣΩΡΙΝΗΝ ΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν συνεφιγάσθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐπὶ δίωρον περίπου μετὰ τοῦ ἐπανελθόντος ἐκ Παρισίων κ. Ἐ. Χαριλάου, ὁ ὁποῖος μετέσχεν, ὡς γνωστόν, ὡς τεχνικὸς σύμβουλος εἰς τὰς μετὰ τῆς γαλλικῆς Κυβερνήσεως διεξαχθείσας καὶ διακοπείσας διαπραγματεύσεις διὰ τὸ ζήτημα τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν οἴνων εἰς Γαλλίαν.

Ὁ κ. Χαρίλαος ἐξέθεσεν ἐν λεπτομερείᾳ πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον τὰ ἐν Παρισίοις γενόμενα. Ἀνέφερεν ὅτι μέχρι τῆς τελευταίας στιγμῆς καθ' ἣν ὑπεβλήθη εἰς τὰς Βουλὰς τὸ ψηφισθὲν νομοσχέδιον, τὸ προκαλέσαν τὴν διακοπὴν τῶν διαπραγματεύσεων, ἠγνοεῖτο ὅτι εἶχε περιληφθῇ εἰς αὐτὸ καὶ διάταξις, διὰ τῆς ὁποίας ὑπεβάλλετο εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ δασμοῦ εἰς 84 φράγκα κατὰ ἑκατόλιτρον καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ «θειομένον γλεῦκος».

Ἡ ἑλληνικὴ πρεσβεία ἔσπευσε νὰ διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ὅπως ἐπίσης καὶ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Ἐμπορίου διὰ τὴν διάταξιν αὐτήν, ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πλήττουσαν τὴν Ἑλλάδα, διότι οἱ Ἕλληνες παραγωγοὶ ἦσαν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κυρίως εἰσῆγον εἰς τὴν Γαλλίαν «θειομένον γλεῦκος».

Τὰ δύο ὑπουργεῖα προέβαλον ἀγνοιαν τῆς διατάξεως, χωρὶς ἐννοεῖται καὶ νὰ παραλείψουν νὰ διαβεβαιώσουν ὅτι δι' αὐτῆς δὲν ἐσκοπεῖτο νὰ πληγῇ ἡ ἑλληνικὴ παραγωγή.

Ὁ κ. Χαρίλαος ἀνέφερεν ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὸν κ. Μιχαλακόπουλον ὅτι ὀλίγον πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του ἐκ Παρισίων καὶ ἀφοῦ εἶχεν ἀνακοινώσει τὴν ἀνάκλησίν του ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν διακοπὴν τῶν διαπραγματεύσεων, τοῦ διεμηνύθη ὡς ἐπιθυμία τῶν ἁρμοδίων γαλλικῶν κύκλων ὅπως ἀρχίσουν ἀμέσως, εἴτε ἐκεῖ εἴτε εἰς Ἀθήνας, διαπραγματεύσεις πρὸς ἐξεύρεσιν τρόπου διὰ τὴν ἐπίτευξιν μιᾶς προσωρινῆς συμφωνίας, ἡ ὁποία, ὅσον πρόσκαιρος καὶ ἂν ἦτο, θὰ ἀπέτρεπε τὴν διακοπὴν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Συγκεκριμέναι προτάσεις περὶ τῶν ὅρων τῆς συμφωνίας δὲν ἐγένοντο, ἐκ τῶν σχετικῶν ὅμως συνομιλιῶν προκύπτει ὅτι αἱ γαλλικαὶ σκέψεις συνοψίζονται εἰς τὴν ἑξῆς προσωρινὴν λύσιν: Νὰ μὴ παραχωρηθῇ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Γαλλίαν ὁ δασμολογικὸς πίνακ Β. ὁ ὁποῖος περιέχει σπουδαῖα ἀνταλλάγματα ὑπὲρ τῶν γαλλικῶν προϊόντων, νὰ καθορισθῇ δὲ ἓν περιωρισμένον ποσὸν οἴνων καὶ γλεύκους, τὸ ὁποῖον νὰ εἰσάγεται εἰς Γαλλίαν δασμολογούμενον οὐχὶ πρὸς 84 φράγκα σύμφωνα μὲ τὸν νέον νόμον, ἀλλὰ πρὸς 55, ὅση ἦτο ἡ δασμολογικὴ ἐπιβάρυνσις πρὸ τῆς ψηφίσεως τοῦ τελευταίου νόμου.

Νὰ γίνῃ ἀκόμη συζήτησις καὶ περὶ τῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ Μονοπωλίου ποσοῦ τινος ἑλληνικῶν καπνῶν.

Διὰ τῆς λύσεως αὐτῆς οὐδεμία γίνεται παραχώρησις ἐπὶ τοῦ κυρίως ἀφορῶντος τὴν Ἑλλάδα ζητήματος, τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Γαλλίαν οἴνων πρὸς ἀνάμιξιν. Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον καὶ ἡ ἀποδοχὴ της ἐντεῦθεν παρουσιάζει δυσχερείας.

Ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις δικαιολογεῖ τὴν ἀρνησίν της ὅπως ἐπιτρέψῃ τὴν εἰσαγωγὴν οἴνων πρὸς ἀνάμιξιν μὲ τὸν φόβον της ὅτι ἡ τυχὸν γενησομένη σχετικὴ παραχώρησις πρὸς τὴν Ἑλλάδα θὰ ἐδημιούργει ὑποχρέωσιν ἀναλόγου παραχωρήσεως καὶ πρὸς τὴν Ἱσπανίαν, ἡ ὁποία, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς παραγωγῆς της, θὰ κατέκλυζε τὴν γαλλικὴν οἰναγοράν.

Ἡ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν ἐπὶ τῆς προταθείσης προσωρινῆς λύσεως θὰ γίνῃ εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου, ὁρισθείσαν διὰ τὴν 7ην μ. μ. σήμερον. Πάντως ἡ Κυβέρνησις δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ δεχθῇ τὴν συνομολόγησιν συμφωνίας, ἡ ὁποία δὲν θὰ ἔβιδεν εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ δικαίωμα τῆς εἰσαγωγῆς εἰς Γαλλίαν οἴνων πρὸς ἀνάμιξιν, διότι ὁπωσδήποτε ἡ συμφωνία αὐτὴ κατ' οὐσίαν θὰ ἦτο ἑτεροβαρής.

ΟΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ

ΕΖΗΤΗΣΑΝ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΙΝ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ ἐνταῦθα συνεδρίου τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως τῶν ριζοσπαστικῶν κομμάτων οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ βουλγαρικοῦ ριζοσπαστικοῦ κόμματος κ.κ. Καλεντέρωφ καὶ Πάτεφ ὡμίλησαν περὶ βουλγαρικῶν διεκδικήσεων στρεφομένων πρὸς τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Σερβίαν, αἱ ὁποῖαι κατέχουν βουλγαρικὰ ἐδάφη καὶ βουλγαρικοὺς πληθυσμούς, καὶ ὑπεστήριξαν ὅτι χωρὶς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν εἶνε ἀνέφικτος ἡ βαλκανικὴ συνεννόησις, ἡ ὁποία μόνον ἐπὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς ἐπανορθώσεως τῶν γενομένων εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἀδικιῶν δύναται νὰ βασισθῇ.

Ἐδήλωσεν ἀκόμη ὅτι αἱ πρὸς τὴν Ἑλλάδα βουλγαρικαὶ διεκδικήσεις περιορίζονται εἰς τὴν καλυτέρευσιν τῆς θέσεως τῶν μειονοτήτων καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῆς διεξόδου τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ τῆς παραχωρήσεως τοῦ λιμένος τοῦ Δεδεαγάτς, ἐν ἀνάγκῃ καὶ δι' ἀνταλλαγῆς ἐδαφῶν!

Εἰς τοὺς Βουλγάρους ἀγορητὰς ἀπήντησεν ὁ κ. Παπαναστασίου, τονίσας ὅτι ἡ διεκδίκησις διαδρόμων πρὸς ἔξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον δὲν δύναται νὰ βασισθῇ καὶ νὰ ἱκανοποιηθῇ ὁπωσδήποτε, προσέθεσε δὲ ὅτι τὰ συμφέροντα τῆς Βουλγαρίας καὶ τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν θὰ ἐξυπηρετοῦντο ἀπολύτως διὰ τῆς συστάσεως ἐλευθέρων λιμένων. Ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων ὁ κ. Παπαναστασίου παρετήρησεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν θὰ εἶχε δυσκολίαν ν' ἀναγνωρίσῃ εἰς τὰς μειονότητας δικαιώματα ἐὰν ἐκφράσουν αἱ ἴδιαι τὴν πρὸς τοῦτο θέλησίν των, ἀλλ' εἶνε ἀπαραίτητον νὰ μὴ ὑποτάσσεται τὸ ζήτημα εἰς ἀνευθύνους παράγοντας, εἰς ὀργανώσεις κομιτατζήδων, διότι ἂν αἱ συνθῆκαι τῶν μειονοτήτων ἐξασφαλίζουν εἰς αὐτὰς ὡρισμένα δικαιώματα, ἀφ' ἑτέρου ὅμως μεριμνοῦν καὶ περὶ τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ πρὸς τὸ κυρίαρχον Κράτος.

Τὸ συνέδριον τερματίζον τὰς ἐργασίας του ἀπεδέχθη ψήφισμα, διὰ τοῦ ὁποίου καταγγέλλει ὡς ἀσυμβίβαστον μὲ τὸ ἰδανικὸν τῆς εἰρήνης πᾶσαν σύμβασιν καὶ συνθήκην δυναμένην νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν Εὐρώπην εἰς τὴν παλαιὰν πολιτικὴν τῆς μυστικῆς διπλωματίας καὶ τῶν ἀνταγωνιζομένων συμμαχιῶν.

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Παπαναστασίου παρέθεσεν εἰς τὴν οἰκίαν του τεῖον πρὸς τιμὴν τῶν συνέδρων, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὁ κ. Βενιζέλος, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, οἱ περισσότεροι τῶν ὑπουργῶν καὶ ὁλόκληρον τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

Σήμερον οἱ σύνεδροι θὰ ἐκδράμουν εἰς Δελφούς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΥΖΗΤΟΥΜΕΝΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΓΕΝΙΚΗ ΕΞΕΓΕΡΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΠΟΤΟΛΜΩΜΕΝΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐστάλη χθὲς πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς «Πρωΐας» ἡ κάτωθι ἐπιστολή, ἀποσταλεῖσα ταυτοχρόνως καὶ πρὸς τοὺς διευθυντὰς τῶν ἐφημερίδων «Ἑστία», «Ἐλεύθερον Βῆμα», «Καθημερινή», «Πατρίς», «Ἡμερήσιος Τύπος» καὶ «Ἔθνος»:

«Ἀθῆναι τῇ 7ῃ Ἀπριλίου 1931

»Κύριε διευθυντά,

»Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως παρακαλεῖ ὑμᾶς νὰ τοῦ γνωρίσετε ποῖαι εἶνε αἱ διατάξεις τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβληθέντος νομοσχεδίου περὶ Τύπου, τὰς ὁποίας θεωρεῖτε ὡς ἀπειλουμένας εἰς τὴν θεμελιώδη ἀρχὴν τῆς ἐλευθεροτυπίας καὶ ὡς ὑπερβαινούσας τὸν σκοπὸν τοῦ κολασμοῦ τῶν παρεκτροπῶν αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ἀνάγκην ἡ ἐφημερίς ὑμῶν εἶχεν ἀναγνωρίσει κατ' ἀρχὴν πρὸ τῆς καταθέσεώς του.

»Μετὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν παρατηρήσεων ὑμῶν θὰ σᾶς παρακαλέσῃ να παραστῆτε εἷς συνεδρίασιν, καθ' ἣν ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ διευθυνταὶ τῶν ἐφημερίδων, οἵτινες εἶχον κατ' ἀρχὴν ἀναγνωρίσει τὴν ἀνάγκην τῆς καταγγέσεως τῆς σημερινῆς ἀυσδοσίας τοῦ Τύπου, θὰ συζητήσουν τὰς παρατηρήσεις ταύτας διὰ νὰ φθάσουν, εἰ δυνατόν, εἰς κοινὰ συμπεράσματα.

Μετὰ τιμῆς

Ὁ Ἰδιαίτερος Γραμματεύς

Κατὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοῦ κ. ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης μετὰ τῶν καλουμένων διευθυντῶν ἐφημερίδων δὲν θὰ προσληφθοῦν νὰ παραστοῦν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν κομμάτων, οἵτινες, ὅπως εἶπεν ἐρωτηθεὶς ὁ κ. Πρωθυπουργός, θὰ λάβουν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διατυπώσουν τὰς ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου ἀπόψεις των κατὰ τὴν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν αὐτοῦ.

ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης ἐξέδωκε χθὲς τὸ κάτωθι ἀνακοινωθέν:

«Ὁ ἐγερθεὶς περὶ τοῦ νομοσχεδίου περὶ Τύπου δημοσιογραφικὸς θόρυβος δὲν εἶνε οὐσιαστικῶς δεδικαιολογημένος, ὀφείλεται δὲ εἰς πρόχειρον ἐξέτασιν τῶν διατάξεων αὐτοῦ. Πράγματι διὰ τούτου οὐδένα κίνδυνον πρόκειται νὰ διατρέξῃ ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου, τοῦ θέλοντος νὰ φωτίσῃ τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἀποσκοποῦντος εἰς εἰλικρινῆ ἔλεγχον τῶν δημοσίων λειτουργῶν καὶ τῶν πράξεων τῶν κυβερνώντων καὶ τῶν δημοσίων ἐν γένει ἀνδρῶν. Ἐν σχέσει μάλιστα πρὸς τὴν Κυβέρνησις δὲν ἐτέθη οὐδεμία διάταξις, κατα-ταργουμένων καὶ τῶν σχετικῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 15 καὶ 20 τοῦ παλαιοῦ νόμου περὶ Τύπου, ἵνα ἀφεθῇ πλήρης ἐλευθερία κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐλέγχου τῶν πράξεων αὐτῆς. Ἐλήφθησαν μόνον μέτρα διὰ τὴν ἐξύβρισιν τῶν ξένων κυβερνήσεων καὶ ἀρχηγῶν ξένων κρατῶν, διὰ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ νόμου 4626 καὶ πρὸς πρόληψιν προστριβῶν μετὰ τῶν ξένων Κρατῶν.

Σκοπὸς τοῦ νομοσχεδίου εἶνε νὰ κωδικοποιήσῃ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ Τύπου εἰς ἓν ἐνιαῖον σύνολον καὶ νὰ θέσῃ φραγμὸν εἰς τὰς παρεκτροπὰς ἐνίων δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, καταχρωμένων τῆς ἐλευθερίας τοῦ Τύπου.

Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐπικροτήσῃ τὴν διεξαγομένην ἐνίοτε διὰ τοῦ Τύπου δυσφήμησιν καὶ συκοφαντίαν τῶν πολιτῶν. Ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀνεχθῇ τὴν δυσφήμησιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅταν τὰ ἀποδιδόμενα εἰς αὐτοὺς γεγονότα δὲν εἶνε ἀληθῆ. Αἱ σχετικαὶ διατάξεις ἐλήφθησαν ἀπὸ τὸν Ἑλβετικὸν κώδικα καὶ τὸν ἰσχύοντα νόμον 4133, ὅστις ἐλήφθη ἀπὸ τὸ σχέδιον τοῦ Ἑλληνικοῦ τοιν. κώδικος. Ἡ ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ἐπιτρέπεται πάντοτε προκειμένου περὶ δημοσίου ὑπαλλήλου, προκειμένου δὲ περὶ ἰδιώτου, ὅταν τοῦτο ἀπαιτῇ τὸ δημόσιον συμφέρον.

Καίτοι ὁ ἰσχύων νόμος (ἄρθρον 368) τιμωρεῖ τὸ ἀδίκημα τῆς ἐνδιάσεως πρὸ τῆς ἀσκουμένης καὶ διὰ τοῦ Τύπου, ἐθεωρήθη ἀναγκαῖον νὰ διατυπωθῇ ἰδία διάταξις ἐν τῷ κώδικι τοῦ Τύπου.

Ἡ ἐκτύπωσις καὶ κυκλοφορία τῶν ἀσέμνων δημοσιευμάτων πρὸς αὔξησιν τῆς κυκλοφορίας κατέστη ἀπὸ μακροῦ χρόνου διεθνὲς ἀδίκημα, ἀπασχολῆσαν τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ἔνεκα τῆς ὁλιθρίας ἐπιδράσεως ἣν ἀσκεῖ ἐπὶ τῶν ἠθῶν, πάντα δὲ σχεδὸν τὰ πεπολιτισμένα κράτη ὑπέγραψαν τὴν συνθήκην τῆς Γενεύης, ἥτις ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 4311. Ἐπανάληψις τούτου εἶνε ἡ σχετικὴ ἐν τῷ νομοσχεδίῳ διάταξις καὶ αἱ περὶ κατασχέσεως διατάξεις, αἵτινες ἐτέθησαν δυνάμει τῆς ρητῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς δημοσιεύσεως ληστρικῶν ἀναγνωσμάτων εἶνε πιστὴ ἀντιγραφὴ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 21 Σεπτεμβρίου